

Πατρ. Ιεροσολύμων: “Η πίστη θριάμβευσε της θηριωδίας”

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Στον Πανίερο Ναό της Αναστάσεως στα Ιεροσόλυμα τελέστηκε σήμερα η Δοξολογία για την Εθνική Επέτειο της 28ης Οκτωβρίου, χοροστατούντος του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συμπροσευχομένων Αρχιερέων και Αγιοταφитών Πατέρων. Την Ελληνική πολιτεία εκπροσώπησε ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Χρήστος Σοφιανόπουλος.

Στην προσφώνηση του ο Μακαριώτατος αναφέρθηκε στον ηρωισμό των Ελλήνων τονίζοντας: “Η πανθομολογουμένως ήρωϊκή αντίστασις εις τήν προέλασιν τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων τοῦ Ἄξονος τῶν Ἑλλήνων μαχομένων στρατιωτῶν ἀπέδειξεν ὅτι τό γένος τῶν Ἑλλήνων διέπεται ἀπό ἠθικᾶς καί πνευματικᾶς αὐτοφυεῖς ἀρχάς, τόσον τῆς πολιτισμικῆς αὐτοῦ κληρονομίας ὅσον καί τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς αὐτοῦ πίστεως καί Ἀγιοπατερικῆς παραδόσεως. Εἰς τόν ἱερόν ἀγῶνα τῆς διαφυλάξεως τῶν ἐθνικῶν συνόρων καί τῆς ὑπερασπίσεως τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς χώρας ἐκ τῆς παραφρονούσης καί

έκμανοῦς ἐπιθετικότητος τῆς Ναζιστικῆς θηριωδίας, ἐθριάμβευσεν ἡ πίστις εἰς τὴν θεϊάν δικαιοσύνην, ἡ φιλοπατρία, ἡ αὐτοθυσία καὶ ἰδίως ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου διὰ τὰς ἀδιαπραγματεύτους ἀξίας τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας”.

“Το ΟΧΙ ἦταν ἀκριβῶς ἡ ἀρνήση τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ νὰ λησμονήσῃ τὴν ἱστορίαν του καὶ νὰ ζήσῃ ἀσήμενος καὶ ὑποταγμένος” **ἀνέφερε ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ ο κ. Σοφιανόπουλος.**

Διαβάστε αναλυτικὰ τὸ Δελτίο Τύπου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς:

Τὴν Δευτέραν, 15ην / 28ην Ὀκτωβρίου 2019, ἔλαβε χώραν Δοξολογία εἰς τὸ Καθολικὸν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Ἡ Δοξολογία αὕτη ἀνεπέμφθη ὡς εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεόν διὰ τὴν βοήθειαν Αὐτοῦ εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐκ τῆς Ἰταλικῆς ἀπειλῆς καὶ τοῦ Γερμανικοῦ ζυγοῦ τῆς κατοχῆς τῶν ἐτῶν 1940-1944 καὶ ὡς δέησις διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῶν ψυχῶν τῶν ἀγωνισαμένων, θυσιασθέντων καὶ ἐνδόξως πεσόντων πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Δοξολογίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐν συμπροσευχῇ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων Ἀγιοταφίτων Πατέρων, ἐν ψαλμῳδίᾳ τοῦ Δοκίμου μοναχοῦ Κωνσταντίνου Σπυροπούλου, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου καὶ μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου, ἐν προσευχῇ μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας καὶ τοῦ Ἀραβοφώνου ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου.

Μετά τὴν Δοξολογίαν, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἡ Πατριαρχικὴ Συνοδία ἀνῆλθεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ἔνθα ἠκολούθησε σύντομος ἐορτὴ μὲ ἀπαγγελίαν ποιημάτων ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὑμνου καὶ αἱ προσφωνήσεις τοῦ Μακαριωτάτου ὡς ἔπεται:

«Ἐκλαμπρότατε Γενικὲ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστε Σοφιανόπουλε,

Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί, Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ σημερινὴ ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 ἀποτελεῖ ἀνάμνησιν πράξεως θαυμαστῆς καὶ μεγάλης διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος γενικώτερον καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἰδικώτερον. Καὶ τοῦτο, διότι ἡ ἐποποιία τοῦ «Ὅχι» κατέστη κρίσιμος διὰ

τήν ἔκβασιν, δηλονότι τήν ἦτταν τῶν ἠθικῶν καί φυσικῶν αὐτουργῶν τοῦ καταστροφικοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Ἡ πανθομολογουμένως ἡρωϊκή ἀντίστασις εἰς τήν προέλασιν τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων τοῦ Ἀξονος τῶν Ἑλλήνων μαχομένων στρατιωτῶν ἀπέδειξεν ὅτι τό γένος τῶν Ἑλλήνων διέπεται ἀπό ἠθικάς καί πνευματικάς αὐτοφυεῖς ἀρχάς, τόσον τῆς πολιτισμικῆς αὐτοῦ κληρονομίας ὅσον καί τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς αὐτοῦ πίστεως καί Ἀγιοπατερικῆς παραδόσεως.

Εἰς τόν ἱερόν ἀγῶνα τῆς διαφυλάξεως τῶν ἐθνικῶν συνόρων καί τῆς ὑπερασπίσεως τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς χώρας ἐκ τῆς παραφρονούσης καί ἐκμανοῦς ἐπιθετικότητος τῆς Ναζιστικῆς θηριωδίας, ἐθριάμβευσεν ἡ πίστις εἰς τήν θείαν δικαιοσύνην, ἡ φιλοπατρία, ἡ αὐτοθυσία καί ἰδίως ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου διά τās ἀδιαπραγματεύτους ἀξίας τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καί τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας.

Τό «Ὅχι» τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 δέν ἦτο ἀπλῶς καί μόνον ἡ ἀρνητική ἀπάντησις εἰς τούς ὑβριστάς καί ἀλαζόνας ἐπιβούλους κοσμοκράτορας, ἀλλά κυρίως εἰς τήν νοσηράν αὐτῶν ἰδεολογίαν, τουτέστιν τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ τοῦ Φασισμοῦ καί τοῦ Ναζισμοῦ.

Ἡ Γεραρά τῶν Ἀγιοταφитῶν Ἀδελφότης χρεωστικῶς τιμῶσα τήν ἐποποιίαν τοῦ 1940 καί ὀλοθύμως συμμετέχουσα εἰς τήν τῆς ἐλευθερίας ἐπινίκιον ταύτην μνήμην, ἐπὶ τῇ συντριβῇ τῶν ἀμειλίκτων κατορικῶν δυνάμεων τοῦ Ναζισμοῦ, σύσσωμος κατῆλθεν εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνέπεμψεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν εἰς τόν Σταυρωθέντα καί Ἀναστάντα Θεόν καί Σωτῆρα ἡμῶν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

Προσέτι δέ ἱκετηρίους δεήσεις ἀνήνεγκεν ὑπέρ αἰωνίας μνήμης καί μακαρίας ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ὑπέρ πίστεως, Πατρίδος καί ἐλευθερίας ἀγωνισαμένων καί ἐνδόξως πεσόντων Πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν.

Εἰς τήν σύγχρονον ἡμῶν πραγματικότητα, τῆς καλουμένης «Νέας Τάξεως», ἡ Ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία προβάλλει τήν ἀδιάψευστον μαρτυρίαν τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ αἵματος καί τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοῦ εἰπόντος: «Ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μή περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ’ ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12).

Αὐτή ἀκριβῶς ἡ πίστις εἰς τό φῶς τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῦ Χριστοῦ, ἀνέδειξε καί τό ἔπος τοῦ 1940, τό ὁποῖον καλούμεθα νά διαφυλάξωμεν ὡς ἱεράν παρακαταθήκην διά τās ἐπερχομένας γενεάς.

Ἐπί δέ τούτοις ἐπιτρέψατε Ἡμῖν, ὅπως ὑψώσωμεν τό ποτήριον Ἡμῶν καί ἀναφωνήσωμεν:

Ζήτω ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940!

Ζήτω τό «Ὅχι»!

Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

Ζήτω τό εὐσεβές Γένος τῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων!

Ζήτω ἡ Ἀγιοταφίτικῃ Ἀδελφότης!»

Καί τοῦ Γενικοῦ Προξένου ὡς ἔπεται:

«Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς,

Σεβαστοί Πατέρες,

Κυρίες καί Κύριοι,

Γιορτάζουμε σήμερα ἓνα κορυφαῖο γεγονός της νεώτερης Ἑλληνικῆς Ἱστορίας: Την ομόφωνη ἀπόρριψη ἀπό τον Ἑλληνισμό, την 28η Ὀκτωβρίου 1940, του τελεσίγραφου γιά ἄνευ ὁρων παράδοση της Πατρίδας καὶ παραχώρηση της εθνικῆς της κυριαρχίας. Γιορτάζουμε τον ηρωικό καὶ ἀνισο ἀγῶνα προάσπισης της ἐλευθερίας καὶ της ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος της Ἑλλάδας κατὰ το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, που ξεκίνησε με την Εποποιΐα της Πίνδου. Ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι γιά τους ἀπανταχοῦ Ἕλληνας μία ἡμέρα τιμῆς καὶ μνήμης.

Το ἱστορικό ἐκεῖνο ΟΧΙ κατέδειξε το ἠθικό ἀνάστημα, την ἀγάπη γιά την ἐλευθερία καὶ το έντονο αἶσθημα δικαιοσύνης των Ἑλλήνων. Χάρη σε αὐτόν τον κώδικα ἀξιών ἀντιτάχθηκαν σε συντριπτικά υπέρτερες δυνάμεις: τις σκοτεινές δυνάμεις του φασισμού καὶ του ναζισμού, που θέλησαν να ἐπιβάλουν τα δεσμά του ολοκληρωτισμοῦ καὶ του ρατσισμού στους λαούς της Ευρώπης ἀλλά καὶ πέραν αὐτῆς. Το αἶσθημα δικαιοσύνης θωράκισε τους Ἕλληνες, οἱ οποίοι, γνωρίζοντας να μάχονται σε δίκαιους ἀγῶνες γιά την ἐλευθερία τους, πέτυχαν την πρώτη νίκη κατὰ του Ἄξονα, στέλνοντας ἓνα μήνυμα ἐλπίδας στους ἄλλους λαούς της Ευρώπης καὶ καθυστερώντας την ἐφαρμογή του γενικότερου στρατηγικοῦ σχεδιασμοῦ του ἐχθροῦ, συμβάλλοντας, με τον τρόπο αὐτό στην τελική νίκη των Συμμάχων.

Το ΟΧΙ κατέδειξε με τον πιο σαφή τρόπο την κοινή, βαθιά ιστορική συνείδηση των Ελλήνων που τροφοδότησε και ενίσχυσε τη φιλοπατρία, το σθένος, την αυταπάρνηση και το μεγάλο αίσθημα ευθύνης, με το οποίο προασπίστηκαν τα ιερά και τα όσια.

Το ΟΧΙ ήταν ακριβώς η άρνηση του ελληνικού λαού να λησμονήσει την ιστορία του και να ζήσει ασήμαντος και υποταγμένος.

Σήμερα όλοι οι Έλληνες, όπου κι αν βρισκόμαστε, τιμούμε τους πεσόντες και τους αγωνισθέντες στα πεδία των μαχών του 1940-41, στην Πίνδο, στα οχυρά της Μακεδονίας, στις θάλασσές μας, στην Κρήτη και αλλού. Τιμούμε όσους συμμετείχαν στην Εθνική Αντίσταση και όσους συνέχισαν να αγωνίζονται στο πλευρό των Συμμάχων, στα πεδία των μαχών του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, στη Μέση Ανατολή και στην Ευρώπη. Σήμερα δεν λησμονούμε τα εκατοντάδες χιλιάδες αθώα θύματα της Κατοχής.

Στην εθνική ηρωική προσπάθεια που ξεκίνησε την 28η Οκτωβρίου 1940, όπως και σε κάθε άλλη εθνική προσπάθεια, κρίσιμη ήταν η δυναμική συμμετοχή και η πολύτιμη συνεισφορά του Ελληνισμού της διασποράς. Η Ελλάδα είναι υπερήφανη και ευγνώμων για τη σπουδαία συνδρομή της ομογένειας στη Μέση Ανατολή και ειδικότερα του Ελληνισμού των Ιεροσολύμων, η οποία είναι ιστορικά καταγεγραμμένη.

Απαντώντας στην ανάγκη συσπείρωσης όλων των δυνάμεων του Έθνους, το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, η Μητέρα των Εκκλησιών ήταν τότε και παραμένει πάντοτε, βασικό σημείο αναφοράς, θεματοφύλακας των ηθικών αρχών και πνευματικών αξιών της ορθόδοξης πίστης μας και απόδειξη της ακατάβλητης δύναμης επιβίωσης της ελληνικής Ορθόδοξης Παράδοσης που αποτελεί για όλους μας πηγή δύναμης, έμπνευσης και ελπίδας για το μέλλον για το μέλλον.

Η επέτειος της 28ης Οκτωβρίου 1940 ήταν πάντοτε επίκαιρη, αλλά είναι ακόμη περισσότερο σήμερα, ιδίως για τη νέα γενιά που πρέπει να καταλάβει και να ενστερνιστεί τα διδάγματά της. Σε ένα διεθνές περιβάλλον, που χαρακτηρίζεται από επεκτατισμούς, διενέξεις και συγκρούσεις, συχνά τροφοδοτούμενες από σκοτεινά ιδεολογήματα και στρεβλές νοοτροπίες, όπως και κατά την προπολεμική περίοδο, έχουμε, ως Έλληνες, το χρέος διατήρησης της εθνικής μας ενότητας και ομοψυχίας, προσήλωσης στα ιδανικά της ελευθερίας και της δημοκρατίας, έμπνευσης από τις ηθικές και πνευματικές αξίες της Ορθόδοξης Πίστης μας και διατήρησης της εγρήγορσης και της αποφασιστικότητας να ανταπεξέλθουμε σε κάθε είδους πρόκληση.

Ζήτω η 28η Οκτωβρίου 1940.

Ζήτω η Ελλάδα».

Ἦκολούθησε τό ἑόρτιον κέρασμα.